

S rozvojem radiotechniky přibývá též přijímacích přístrojů radiových v obci. Tu a tam na domech vidíme antény. Zavádí je zde převážně místní elektrotechnik F. Česal.

Okrašlovací spolek dal vysázeti parčík před hostincem p. Posledníka na místě bývalého rybníka.

Okresní sdružení republikánského dorostu uspořádalo 4. a 6. března výstavku knih ve škole.

Dne 17. března pořádala místní osvětová komise pěvecký koncert spolku „Slovanka“ z Kročehlav za dirigování učitele K. Hoffmana. Mužský sbor šedesátčlenný zpíval v rámci letošních oslav Smetanových a Dvořákových (referát podrobnější: Rak. nov., březen 1934).

O krádežích letos v naší obci referují Rakovnické noviny (v únoru a v listopadu) t. r.

Veřejná obecní knihovna měla 187 čtenářů, kteří vypůjčili si celkem 6 018 knih. Nejvíce jsou čteny spisy: Javořická: „Mezihoří“, Sokol-Tůma: „Na kresách“, Jirásek: „Temno“ (ref.: Rak. nov., 1934, srpen).

Na první stránce mnohých knih je knihovnickova poznámka, že knihu daroval Josef Amler, vrch. pošt. ofic. v. v. Byl zdejším rodákem a daroval zdejší obecní knihovně za 15 549 Kč nových knih. Dne 12. prosince t. r. zemřel Amler, avšak svými dary dále žije v myslích čtenářů kněžveských (ref.: R. n., 1934, červenec).

Zastávky státních autobusů v Kněževsi:

Vjezd na náměstí od východu. Zastávka u hostince p. Haunera

Radio

Parčík

Výstavka knih

Koncert

Krádeže

Knihovna

Skon mecenáše

Zastávky

U pošty (střed severní silnice kněžveské)

Jihozápadní cíp náměstí. Zastávka před statkem p. starosty Vrábika.

1935

Česání chmelu

Chmel – chloubka zdejšího kraje, nejtypičtější rostlina pro naši obec, která je mezi prvními producenty chmele. Česání chmel začalo v naší obci 22. srpna. Od toho dne, sotva se rozednívá, již rozbíhají se z obce česáči po cestách a pěšinách na chmelnice. Když ukazuj se slunce na východě, na obzoru za Chrášťany, česáči v ranním chladu již zahřívají se česáním, a proto snad ráno chmel tak přibývá. Celý den se česá, odměřují věrtele, povozy v žocích odvázejí chmel do sušáren, jejichž komíny přikryté plechovými stříškami vyčnívají jako zvoničky nad staveními. Suší se na lís-kách i v noci. Aroma lupulinu prosycuje vzduch v celé obci. Večer trousí se houfy česáčů domů. Ve chmelách je v Kněževsi nejživěji. V každém hospodářství mívají svoje česáče po celá léta. Napíší „partákovi“ a ten přiveze potřebný počet česáčů z Příbramska, od

Berouna, od Unhošti, z Prahy neb odjinud. Někde ve statku jich mívají 150, někde i více, jinde méně, dle velikosti hospodářství. Česáci, to je veselý lid. Večer umyjí se, povečeří. Na jejich jídelním lístku bývají nejčastější brambory a bramborová polévka. Letos nebylo možno před česáním vybrat brambory, aby byla zásoba pro česáče, Proto někteří hospodáři museli brambory dovézt, koupiti. Po večeři česáci odpočívají na slámě, avšak pouze ti starší. Mladší po celodenním sezení jdou se ještě projít za měsíčku. V hospodách i ve dvoře některého statku rozléhá se zpěv za zvuků harmoniky. Tak mívá den po dni, jde se z jedné chmelnice na druhou a třetí, až zelené houštiny chmelnic mizí. Kol Kněževsi zvedají se potom sloupy s dráty, na něž jako na struny začíná hrát své melodie tesklivé podzimní vítr. Po dočasné česáči rozloučí se s hospodářem, který někdy je vyprovodí na nádraží, a s radostí v očích odjíždějí, neboť se těší, co všechno si u nich doma v chudém kraji pořídí za sezonní výdělek. Letos bylo česání skončeno za 9 dní, za pěkného počasí dne 31. VIII. Při česání bylo zaměstnáno 1830 česáčů cizích; i domácí nezaměstnaní pilně česali (ref.: Rak. nov. 1935, srpen).

Ve chmelách a po nich přijíždějí nakupovači chmele, židé, Češi i Němci. Pěkný článek o nakupovačích chmele v Kněževsi v dobách dřívějších napsal Rudolf Franěk do Vlastivědného sborníku, roč. VI (č. 10, červen 1935) pod názvem „Vrcháci“.

Cena chmele se pohybovala mezi 1000 až 1650 Kč za 50 kg.

Tělovýchovná jednota Sokol pořádala dvě akademie, 14. července podniklo členstvo s dorostem pochodovou vycházku na Velkou Bukovou a Křivoklát. Dne 22. prosince byla nadílka sokolským dětem spojená s pestrým programem. Proslovů a přednášek bylo 14, při nich mluvili bři Dr. Topka, Vl. Hlavsa, J. Hofman, Dr. Pešková-Kounovská a Procházka. Členů bylo 117, členek 40.

Letos zemřelo 24 osob, dětí se narodilo 26.

Byl postaven pouze jeden nový dům, čp. 347.

Tohoto roku odešli z učitelského sboru: Fr. Hůla, který nastoupil presenční službu vojenskou a Fr. Procházka, který byl ustanoven učitelem v Slabcích. Z učitelského sboru měšťanské školy odešel Jaroslav Bříza do Lužné. Do učitelského sboru vstoupily učitelka Vlasta Lehoučková a Růžena Beránková. Počátkem prosince 1934 onemocněl kand. prof. Al. Gebhart a měl zdravotní dovolenou až do 31. května 1935. Po ten čas vyučoval za něho kand. prof. Fr. Šmíd z Prahy.

Na obecné škole bylo 5 tříd, na měšťanské škole 3 ročníky.

Patnáctého června jelo žactvo měšťanské školy na výlet o Prahy,

Nakupovači

Cena chmele

Sokol

Populace

Nový dům

Učitelský sbor

Škola

Školní výlet

125

navštívilo zoologickou zahradu v Troji a operu Libuši v Národním divadle.

Nadílka Při vánoční nadílce bylo obdarováno 80 dětí potřebnou obuví. Již celou řadu let poděluje místní chudé občany o Vánocích zdejší rodák pan Josef Černý, velkouzenář v Praze. Také tento rok byli poděleni masem a uzeninou.

Knihovna V obecní knihovně byly knihy půjčovány po celý rok: v zimě dvakrát, v létě jednou týdně. Bylo 6554 výpůjček od 170 čtenářů. Nových knih přibýlo 58.

Rozpočet Obecní rozpočet: Potřeba 204 875 Kč, úhrada 121 845 Kč, schodek 83 030 Kč. Schodek byl uhrazen 132 % přírůžkou daně čínžovní a 300 % přírůžkou k ostatním přímým daním. Potřeba mimořádného rozpočtu 501 000 Kč bude uhrazena zápůjčkou u Zemské banky v Praze.

Nový kronikář Na místo předešlého kronikáře kand. prof. Gebharta, který se odstěhoval z Kněževsi, byl zvolen ve schůzi obecního zastupitelstva dne 14. 11. 1937 nový kronikář Jindřich Junek, který doplnil zápis o tomto roce, pokud mohl sebrati různé údaje, neboť předchůdce žádných poznámek nezanechal.